

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 29 november 2010 in het Provinciehuis Utrecht

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), mw. M. Haak-Griffioen (gedeputeerde), mw. A.H. Raven BA (gedeputeerde), drs. W.M. de Jong (gedeputeerde), mw.dr.s. F.M. Alsem (VVD), mw.dr.s. C.G.M. van Benthem (PvdA), dr. R. Bisschop (SGP), J. Fastl (GroenLinks), H.R.A.L. Klein Kranenburg (CDA), ing. D. Kilic (PvdA), Y. Lutfula (SP), mw. H. Nap (CDA), mw. A.M.A. Pennarts-Pouw (GroenLinks), mw.dr.s. J.C.M. Versteeg (D66), drs. R. de Vries (D66), mw.dr.s. H.D.I. Walta-auf'm Keller (VVD) alsmede G.J. van der Werff (VVD);

Met kennisgeving afwezig:

Mw.dr.s. W.A. Bodewitz (PvdD), mw. C. Dekkers-Raadsen (CDA), mw. drs. J.M. de Heer (ChristenUnie), Ir. C.L. Jonkers (MooiUtrecht), mw.J. van Pijkeren (CDA) en ir. B.A. Witteman (SP);

Van ambtelijke zijde aanwezig:

Drs. H. Schoen (adjunct-griffier), mw. R. Ambatzidellis en mw. G. van Weerd (verslag).

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering met een woord van welkom.

De berichten van verhindering worden doorgenomen. De voorzitter memoreert vervolgens dat er na afloop van deze openbare vergadering een vertrouwelijk vergaderdeel zal volgen over het Bestuursakkoord. Voorts wordt besloten de agendapunten 6 en 8 gezamenlijk te behandelen.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

2.1 *De heer J. Brand: villa woning familie Nicolisch (WMC89)*

Mevrouw Pennarts vraagt door wie de vraag van de heer Brand wordt beantwoord.

De voorzitter zegt toe dat dit zal worden nagegaan. Mogelijk is er reeds een antwoord naar de heer Brand gezonden.

2.2 *Beantwoording vraag D66 provinciale bijdrage voor Stuurgroep Religieus Erfgoed via het Fonds Erfgoedparels (WMC90)*

Mevrouw Versteeg constateert dat de opstartsubsidie niet uit het Parelfonds wordt betaald.

Dat is terecht. In dit memo wordt aangegeven dat het Strategisch Plan Religieus Erfgoed breed gedragen wordt. Zij vraagt dienaangaande om een toelichting omdat dit plan niet door P.S. is behandeld.

Mevrouw Raven zet uiteen dat het Strategisch Plan Religieus Erfgoed een landelijk plan is dat door de Tweede Kamer is behandeld en daar breed gedragen werd. De provincie Utrecht heeft in vervolg daarop besloten in het kader van het Parelfonds niet langer de kerken te subsidiëren, maar vooral landgoederen, omdat er op landelijk niveau een nieuwe subsidieregeling voor kerken in het leven is geroepen. Dit sluit aan op het landelijke beleid.

2.3 *De heer E. Nijpels namens het Forum AtotZ: aanpak laaggeletterdheid (WMC93)*

2.4 *Memo gedeputeerde mevrouw Haak inzake wettelijke taak van de provincie ten aanzien van onderwijs (WMC94)*

Mevrouw Alsem begrijpt uit voorliggend memo dat de provincie geen wettelijke taak heeft op het gebied van onderwijs, terwijl die indruk wel gewekt werd in de jaarverslaglegging. Zij vraagt of haar conclusie juist is. Mevrouw Haak bevestigt dat de conclusie van mevrouw

Alsem juist is. Uitsluitend op verzoek van de deelnemers van het RPO kan de provincie een regisserende rol spelen.

Mevrouw Alsem vraagt of er voor die mogelijke taak van de provincie een budget moet worden gereserveerd. Mevrouw Haak vindt dat niet nodig. De budgetten bevatten allemaal enige ruimte om de regietaak van de provincie te kunnen uitvoeren, wanneer daarom wordt verzocht.

2.5 *De Stichting SIR-55 Eemnes inzake woningbouw voor medioren en senioren/plan Molenweg*

Op verzoek van de commissie zal het college van G.S. deze brief te beantwoorden.

2.6 *Memo van mevrouw Raven d.d. 24 november inzake Romeinse Limes*

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

2.7 *Memo d.d. 23 november inzake inventarisatie sportbudget provincies*

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

2.8 *Bulletin over werkbezoek commissie WMC aan Utrechtse projecten in het kader van het programma Sociale Agenda*

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

2.9 *Per mail: Nationaal Hockey Centrum en de rol van de provincie*

De heer Kilic vraagt hoe G.S. hiermee omgaan.

Mevrouw Versteeg verwijst dienaangaande naar de Evaluatie sportbeleid; daarin wordt ook ingegaan op een Nationaal Hockey Centrum.

Afgesproken wordt ingekomen stuk 2.9 te betrekken bij de behandeling van de evaluatie sportbeleid, zie agendapunt 7.

3. Verslag statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 4 oktober 2010

Het verslag van deze vergadering wordt vastgesteld.

Naar aanleiding van:

Mevrouw Nap heeft in de commissievergadering van 4 oktober een vraag gesteld over de subsidie voor de Nederlandse Vereniging voor Pleegzorg. Ambtelijk kreeg zij daarop te horen dat, indien er een subsidiewaardige aanvraag wordt ingediend, de subsidie ook wordt toegekend omdat de gelden daarvoor gereserveerd zijn. Om die reden is het CDA niet meer op deze kwestie teruggekomen in de P.S. vergadering.

4. Rondvraag

Mevrouw Alsem laat weten dat zij namens D66 en het CDA een vraag wil stellen over de CJG's naar aanleiding van het informatieve werkbezoek aan het CJG in Amersfoort. Het is duidelijk dat daar hard gewerkt wordt. Toch riep dat werkbezoek vragen op wat betreft de inzet van de medewerkers van het CJG, met name de hoge inzet voor de coördinerende werkzaamheden tussen professionals en instellingen. Zij vraagt G.S. het proces daar gericht op te volgen. Het gaat er toch om dat het CJG veel laagdrempeliger en rechtstreeks voor ouders en kinderen gaat werken. Zij verzoekt G.S. om een overzicht van de stand van zaken betreffende de ontwikkelingen in de CJG's regelmatig te agenderen voor komende commissievergaderingen.

Mevrouw Versteeg vraagt in dat kader hoe de eerste WMO taak van het CJG te Amersfoort, nl. de informatie en adviestaak, zich verhoudt tot de andere vier WMO taken van het CJG. Het leek erop alsof het CJG Amersfoort alleen maar de overige vier WMO taken uitvoert. Zij vraagt of de commissie daarover informatie kan ontvangen.

Mevrouw Pennarts gaat in op de Week van de Jeugdzorg, met name het jeugdzorgfestival en de ontmoeting tussen statenleden en cliënten uit de jeugdzorg. Zij geeft complimenten voor de organisatie van het festival. Dat was bijzonder de moeite waard.

In een vorige commissievergadering heeft zij gevraagd of de opzet voor de ontmoeting tussen statenleden en cliënten uit de jeugdzorg wat kon worden gewijzigd omdat dit de informatiewaarde ten goede zal komen. Helaas was de opzet van deze ontmoeting weer volgens hetzelfde stramien. Zij betreurt dat. Zij pleit voor een andere, meer diepgaande opzet en is bereid daartoe suggesties aan te dragen.

Mevrouw Haak komt terug op de vraag over de CJG's. Zij zal binnenkort een overzicht van de stand van zaken leveren, zij het met enige aarzeling. Immers, de CJG's zijn de verantwoordelijkheid van de gemeenten. Tegelijkertijd is de rol van de CJG's erg groot bij het overgaan van de jeugdzorgtaken naar gemeenten; op dat moment moeten de CJG's op orde zijn. De provincie heeft er in die zin dus belang bij dat de CJG's naar behoren functioneren. Om die reden heeft de provincie voor de rol van aanjager gekozen. Gesprekken zijn gaande met alle deelnemers in het CJG. De provincie probeert de ontwikkelingen te ondersteunen maar een controlerende taak heeft de provincie niet; dat behoort tot de gemeentelijke autonomie.

Morgen vindt er een bijeenkomst plaats in het provinciehuis, bedoeld voor alle werkers in de CJG's. Gesproken zal worden over de vraag hoe de verdiepingsslag kan worden gemaakt, maar dat beperkt zich wel tot de adviserende rol van de provincie. De provincie kan geen sancties opleggen wanneer zaken niet naar behoren gaan. In de gemeenten wordt inmiddels wel een snelle ontwikkeling zichtbaar wat betreft de jeugdzorg.

Mevrouw Versteeg benadrukt dat er ruimte is voor maatwerk. Er is een basismodel waar de CJG's aan moeten voldoen. De vijf WMO-functies horen bij dat basismodel. De eerste WMO-functie is buitengewoon belangrijk om de professionals te ontlasten. De vraag is of het CJG Amersfoort wel die vijf WMO taken uitvoert, zoals deze wettelijk zijn opgelegd.

De provinciale aanjagers zijn al geruime tijd bezig met de opzet van de CJG's. Zij vraagt wat het resultaat is van de provinciale aanjaagfunctie, kwantitatief en kwalitatief; is daarmee het basis model met een katalyserende werking gestimuleerd?

Mevrouw Haak memoreert dat zij zojuist een rapportage over de CJG's aan deze commissie heeft toegezegd. Wel is het mogelijk de informatie en adviesfunctie in een brede school, in plaats van het CGJ, neer te leggen. Het maatwerk wordt per gemeente verschillend ingevuld. De informatie- en adviesfunctie moet georganiseerd zijn, maar hoeft niet ter plaatse in het CJG ingevuld te worden. Mevrouw Haak zegt toe dat de commissie WMC de rapportage over de CJG's nog voor de volgende commissievergadering zal ontvangen.

De voorzitter laat weten dat suggesties over een andere opzet van de ontmoeting tussen statenleden en jongeren uit de jeugdzorg voor de volgende ronde zullen worden meegenomen.

5. Termijnagenda

Mevrouw Van Benthem vraagt aandacht voor de openstaande motie inzake het beter benutten van kennis en innovatie van Alleato. Volgens de termijnagenda zou dit punt in de vergadering van 29 november worden afgehandeld.

De voorzitter zegt toe dat dit onderwerp in de volgende vergadering zal terugkomen.

6. Statenbrief Staat van Utrecht

8. Statenbrief Sociaal Rapport 2010

De heer Lutfula vindt het Sociaal Rapport heel duidelijk. Hij vindt het wel opmerkelijk dat de provincie zich weinig met integratie bezighoudt terwijl er wel degelijk problemen zijn die betrekking hebben op integratie. Hij vraagt wat G.S. doen aan de oplossing van de integratieproblemen.

De heer Kilic verwijst naar pag. 39 van het Sociaal Rapport waar staat dat provinciale organisaties opvallend wit zijn en niet divers. Hij vraagt wat G.S. daaraan gaan doen. Ook wil hij weten hoe G.S. met de conclusies van dit rapport omgaan.

Mevrouw Alsem constateert dat voorliggende twee rapportages door dezelfde auteur van het zelfde instituut zijn opgesteld. Is hier sprake van een dubbele opdracht c.q. dubbele financiering terwijl het over hetzelfde gaat? In het rapport Staat van Utrecht worden verbindingen gelegd tussen people, planet en profit. Opvallend is de redelijke en constante score wat betreft de sociaal culturele staat van de provincie Utrecht. Wel valt op dat er erg veel kinderen naar jeugdzorg gaan. Dat is overigens niet nieuw. Ook wordt er hier en daar een gebrek aan sociale cohesie geconstateerd. Tegelijkertijd is er een positieve score waar het gaat om participatie. Er zijn veel kansen voor iedereen. Dat blijkt ook uit de aanwezigheid van de onderwijsvoorzieningen in Utrecht die meer dan voortreffelijk zijn. Bij cultuur zijn de scores dubieus omdat het Burgerpanel ondertussen is gewijzigd. Het is erg jammer dat een meting van een gerenommeerd onderzoeksbureau afhankelijk is van een Burgerpanel dat tussentijds gewijzigd wordt. Die gang van zaken roept toch vragen op.

Voorts komt naar voren dat men wel tevreden is over de woningen en de buurtvoorzieningen hoewel er sprake is van een tekort en een stagnerende woningmarkt. Voorts is de positieve score op de kwaliteit van de populatie scholen opvallend. Zorgen heeft de VVD daarentegen over de lage score van het vertrouwen van de burgers in de politiek.

In het Sociaal Rapport is één van de conclusies dat er scheefgroei is. Zo doen zich bepaalde vormen van achterstandsituaties voor en dat vraagt om een overkoepelende en regionale aanpak met een coördinerende en agenderende rol voor de provincie. De VVD vindt dat echter een te snelle analyse en conclusie. Een andere redenering is ook mogelijk. Achterstanden in de sociale sfeer pleiten meer voor maatwerk op lokaal niveau en vragen niet om een overkoepelende en regionale aanpak. De VVD pleit dan ook voor voorzichtigheid wat betreft analyses en conclusies. Wel is het een goede zaak om met alle partijen om de tafel te gaan zitten teneinde de taken van gemeenten, provincie, bedrijfsleven, maatschappelijk middenveld e.d. duidelijk te definiëren.

De heer Bisschop noemt het Sociaal Rapport een 'gelikt' rapport. Hij kan de analyses wel volgen maar de presentatie en de doorvertaling naar beleidsmatige aanbevelingen vallen hem tegen. De formulering is hier en daar volstrekt onduidelijk (zie o.a. eerste regel op pag. 14).

De kwaliteit van het rapport komt door de presentatie in het gedrang. Zo wordt op pag. 14 het volgende gemeld: "Tegenover robuuste, samenhangende, sterk in ambities verankerde ecologische en economische agenda's, staat een thematisch, sectoraal, disciplinair en administratief versnipperde sociale agenda, zonder overkoepelende ambities en een gevoel van richting." Het volgende wordt geadviseerd "Een gebiedsspecifiek te concretiseren agenda, die nadrukkelijk in strategisch zin aansluit bij de generieke ambitie van de vormgeving van veerkrachtige verbindingen tussen plekken en de bovenstroom van regionale ontwikkelingen kan hierin verandering brengen."

Spreker is van mening dat dit advies volstrekt voorbij gaat aan de wettelijke taken en de open huishouding van de provincie. Het is logisch dat de sociale lijnen van het provinciaal beleid minder ontwikkeld zijn dan de lijnen met betrekking tot bv. de EHS, immers, de eerste is een keuzetaak en de tweede is een wettelijke taak waardoor er op dat domein anders wordt geopereerd. De SGP ziet dan ook niets in een gebiedsspecifiek te concretiseren agenda waarin de sociale paragraaf een plek heeft omdat daarmee de verhoudingen binnen de bestuurlijke opdracht van de provincie uit het oog worden verloren. De heer Bisschop wil eerst verder praten over de doorvertaling naar beleidsmatige punten voordat op basis van deze rapportage een plan wordt ontwikkeld.

De heer De Heer meent dat de duurzaamheidsmeting 2010 goed kan worden gebruikt bij de beleidsontwikkeling van de provincie Utrecht. De provincie krijgt volgens dit rapport een rode kaart wat betreft de deelname aan de amateurkunst. Dat is opmerkelijk omdat de provincie de gemeenten

op dat terrein in de beleidsvorming heeft ondersteund. Hij vraagt hoe die rode kaart kan worden verklaard.

In het Sociaal Rapport wordt een groeiende kloof zichtbaar tussen de bovenstroom (dynamisch en welvarend) en de onderstroom (complexe stapeling van problemen). Dat baart de ChristenUnie grote zorgen. Deze conclusie geeft wel richting voor de focus voor nieuw regionaal sociaal beleid.

De heer Klein Kranenburg constateert naar aanleiding van de Staat van Utrecht eveneens dat het vertrouwen in de politiek moet worden vergroot. Daar ligt primair een taak voor de politieke partijen maar hij weet niet of daar ook een rol voor de provincie is weggelegd.

Bij de podiumkunsten en cultuurvoorzieningen wordt niet ingegaan op de cultuurhistorie en het cultureel erfgoed terwijl dat wel om kerntaken van de provincie gaat. Het CDA vraagt dienaangaande om een toelichting.

Geconstateerd wordt voorts dat het veiligheidsgevoel van de burger op straat niet al te best scoort. Dat wordt in het rapport vastgesteld maar zijn vraag is of de provincie met dat gegevens iets kan. Een en ander kan de burger aanleiding geven om te zeggen: “De provincie weet daarvan maar wat wordt daarmee gedaan?” Spreker meent toch dat de provinciale rol op dat vlak beperkt is.

Op pag. 80/81 wordt aangegeven dat het onderwijs wel van hoge kwaliteit is maar dat mensen daar niet altijd vertrouwen in hebben. Zijn er mogelijkheden om die kennis te benutten, bv. verbetering van de kwaliteit van het onderwijs? Op dat gebied heeft de provincie geen ingang. Hij vraagt hier aandacht voor. Melding wordt voorts gemaakt van de toename van vroegtijdige schoolverlaters. Kan de provincie daar iets aan doen?

In het rapport wordt aangegeven dat de samenstelling van groepen de uitkomst van het antwoord beïnvloed. Het is van belang dat in volgende onderzoeken aandacht wordt besteed aan de vergelijkbare grootheden die nodig zijn om het onderzoek consistent en betrouwbaar te laten zijn.

De heer Fastl komt wat betreft het onderwijs tot andere conclusies dan de heer Klein Kranenburg. De provincie Utrecht kreeg wat betreft de voortijdig schoolverlaters in 2008 een rode score maar in 2010 een oranje score. Dat is een verbetering. Zo wordt op pag. 86 gesteld dat de ontwikkeling positief is wat betreft voortijdige schoolverlating. Echter, op pag. 90/91 wordt een negatieve tendens beschreven. In die zin bevat het rapport een tegenstrijdigheid. Hij vraagt dienaangaande om duidelijkheid.

Mevrouw Versteeg verwijst naar het Sociaal Rapport 2010. Ingegaan wordt op het meetbaar beoogd beleidseffect; het Sociaal Rapport geeft de sociale staat van de provincie Utrecht weer. Provinciale Staten worden uitgenodigd vorm en inhoud te geven aan het sociaal beleid en de sociale peiler van Utrecht 2010. Dat raakt de kerntakendiscussie binnen de provincie. Het is dan ook belangrijk een en ander duidelijk te bespreken.

D66 vindt het belangrijk de duurzaamheidsmeting 2010 naar alle gemeenten te zenden zodat de gemeenteraden zich kunnen buigen over datgene wat het sociaal beleid raakt; in gemeenten wordt op dat terrein het meeste beleid ontwikkeld.

D66 wil zich nu beperken tot de kerntaken van de provincie Utrecht. De belangrijkste onderwerpen raken de jeugdzorg, met name de transitie van jeugdzorg. Dat heeft betrekking op kinderen bij jeugdzorg, kinderen met delict voor de rechter, de scholen, de schooluitval e.d. Dat alles pleit voor zoveel mogelijk investeren in preventie en in een licht zorgaanbod. Dat zijn belangrijke gegevens voor de transitie van jeugdzorg.

Voorts is het opvallend dat een burgerpanel heeft geoordeeld over de amateurkunsten, terwijl er rapporten zijn die hele andere gegevens bevatten. Het is dus nog maar de vraag of voorliggende gegevens juist zijn. Zij vraagt om uitleg van de gedeputeerde.

Wat betreft de sport merkt zij op dat de groene kolom wellicht te danken is aan het provinciale sportbeleid.

Mevrouw Pennarts is van mening dat beide rapporten een schat aan informatie opleveren. Over de leesbaarheid van de informatie, met name over het onderdeel duurzaamheid, is zij wel kritisch, zoals haar collega Fastl al eerder aangaf. Zo strookt de informatie uit de overzichten niet met de schematische weergave aan het einde van het hoofdstuk. Er moet wat haar betreft nog wel stil worden gestaan bij de toegankelijkheid en de correcte weergave van de informatie in dit naslagwerk. GroenLinks vindt de dalende scores op het gebied van onderwijs en cultuur verontrustend. De scores ten aanzien van de omvang van de cultuursector, de waardering daarvan en de deelname aan de amateurkunsten zijn van oranje naar rood gegaan, terwijl het onderwerpen zijn waar de provincie specifiek op inzet. Deze zaken moeten zwaar meewegen in de voortzetting van het beleid van de provincie.

In het Sociaal Rapport zijn de cijfers specifiek dan in de duurzaamheidsmeting. Ook is het Sociaal Rapport wat minder positief dan de Staat van Utrecht. De sterke punten van de provincie Utrecht zijn bekend maar inmiddels dreigt ook het reële gevaar van een soort onderklasse, een groep mensen die de ontwikkelingen in deze provincie niet bij kunnen houden en buiten de boot dreigen te vallen. Zo begint de jeugdwerkloosheid in de provincie Utrecht te stijgen, is er een hoge schooluitval, wordt er melding gemaakt van gezondheidsproblemen en van de gevolgen van de vergrijzing voor zorg en huisvesting. Deze zorgwekkende punten moeten bij de opzet van een nieuwe sociale agenda worden meegenomen.

De heer De Jong komt terug op de leesbaarheid van de rapporten, de veranderingen die optreden en de presentatie daarvan. Hij kan zich voorstellen dat deze hier en daar vragen oproepen. Het was de bedoeling van de diagrammen dat deze de complexe werkelijkheid in één oogopslag duidelijk zouden maken. Dat is duidelijk niet gelukt. In een volgende rapportage zal extra aandacht worden besteed aan verbetering van de presentatie.

Wel wijst hij erop dat de duurzaamheidsmeting 2008 een pilot was. Nu is er voor de eerste keer een complete meting gedaan. Deze is ten opzichte van de pilot weer verbeterd maar verdere optimalisering blijft nodig.

De heer Kilic verwijst naar het diagram op pag. 21: het is hem volstrekt onduidelijk wat daarmee wordt bedoeld. Ook zijn de plussen en minnen wat betreft de richting in het schema op pag. 92 volstrekt niet helder. De heer De Jong beaamt dat dit verwarring oplevert. Hij kan daarover op dit moment geen duidelijkheid geven maar zegt toe dat grafieken in nieuwe metingen wel duidelijk en niet voor meerdere interpretaties vatbaar zullen zijn.

De voorzitter meent dat specifieke vragen ook op een ander moment, voor of na deze vergadering, beantwoord kunnen worden.

De heer De Jong komt terug op de vraag van de VVD over de twee rapporten die door hetzelfde instituut zijn opgesteld. Er is geen sprake van een dubbele financiering of dubbele opdracht. Er is sprake geweest van een nadere uitwerking op het gebied van de sociale agenda.

Opmerkingen zijn er gemaakt over de wijzigingen in het burgerpanel, waardoor bepaalde uitkomsten wellicht anders geïnterpreteerd moeten worden. In een gesprek met de opsteller van het rapport heeft de heer De Jong laten weten niet zo tevreden te zijn over het functioneren van het burgerpanel. De opsteller van het rapport zal een analyse maken en een voorstel ontwikkelen voor een betere aanpak. Het burgerpanel ventileert meningen en geen vaststaande feiten. Meninge n zijn moeilijk te duiden terwijl ze wel worden gebruikt in grafiekmateriaal met ontwikkelingsrichtingen. Dat is risicovol. Bij voorkeur wordt er in de toekomst niet meer met meningen gewerkt maar met statistisch materiaal. In het verleden werd er wel met meningen gewerkt omdat er toen geen cijfermateriaal beschikbaar was. De heer Klein Kranenburg stelde een vraag over het cultureel erfgoed. Het cultureel erfgoed is verwerkt op pag. 67, de historische kenmerkendheid van de woonomgeving. Mevrouw Versteeg vroeg naar de relatie tussen het instrument en de kerntaken. Wat betreft het monitoren van de Staat van Utrecht is de provincie in staat dat over de volle breedte van de drie P's te blijven doen. De

provincie kan agenderend zijn voor vraagstukken in de samenleving maar de provincie heeft daarvoor niet altijd zelf beleid te ontwikkelen of uit te voeren. Los van de kerntakendiscussie, kan de provincie wel een beeld schetsen van de ontwikkelingen in de samenleving.

Mevrouw Versteeg vraagt of gemeenten wel behoefte hebben aan een onderzoeksrapport van de provincie waar gemeentelijk beleid op kan worden gebaseerd. In het kader van de afwegingen binnen de provincie, zal het kostenplaatje ook een rol moeten spelen. Dat alles is relevant voor de vraag of dergelijke rapporten in de toekomst een vervolg moeten krijgen.

De heer De Jong antwoordt dat deze rapporten wat hem betreft niet meer dan één keer per vier jaar tot stand zouden moeten komen, dus één keer per coalitieperiode, bij voorkeur aan het einde van de coalitieperiode. Gemeenten zijn veelal enthousiast en geïnteresseerd in de Staat van Utrecht. Enkele gemeenten ontwikkelen inmiddels een eigen overzicht. Met zo'n aanpak zullen de kosten redelijk beperkt blijven, verwacht de provincie.

Eerder gaf spreker al aan dat de toegankelijkheid en de leesbaarheid van het materiaal voor verbetering vatbaar is.

De heer Kilic stelt voor om op basis van voorliggende rapporten de taken van de provincie duidelijk te onderscheiden zodat deze kunnen worden meegenomen in het beleid voor de komende statenperiode. Hij vraagt of hij daarvan een overzicht kan ontvangen.

De heer De Jong memoreert dat er voor de drie P's een strategie ontwikkeld is en dat is vastgelegd in de strategie Utrecht 2040. Een deel van dat beleid komt voort uit de staat van Utrecht 2008. Het is van groot belang dat de samenhang in het geheel wordt bewaakt om de totale, integrale en duurzame ontwikkeling van de provincie recht te doen; er moet dan ook niet op één element worden gefocust. Het materiaal uit de Staat van Utrecht 2010 en het Sociaal Rapport heeft niet verder te worden verbijzonderd maar is voldoende om beleid in de komende jaren te ontwikkelen. De ontwikkelingen in de drie P's gaan niet zo snel dat zich daarin over 1 of 2 jaar grote verschillen zullen voordoen.

De heer Klein Kranenburg meent dat in het nieuwe rapport over vier jaar moet zijn terug te vinden bij welke onderdelen de invloed van de provincie ertoe heeft geleid dat de score in positieve zin is veranderd. Hij vindt dat een belangrijke vraag.

De heer De Heer vraagt zich af wat de partners van de provincie Utrecht bijdragen in het kader van Utrecht 2040. Het gaat toch vooral om het resultaat en minder om de partij die de aanzet geeft.

De heer De Jong is van mening dat de positieve invloed van beleid feitelijk niet aantoonbaar is. De samenleving is dusdanig complex dat het onmogelijk is die effecten te meten. Een doelstelling voor de aankoop van grond voor de EHS kan vrij eenvoudig vertaald worden in hectares, echter, de doelstelling van de EHS, nl. de toename van de biodiversiteit, kan niet worden toegerekend aan de aankoop van hectares voor de EHS. Wel kan er een beeld worden afgeleid of een indicatie worden verkregen van de gevolgen van de inspanningen van de provincie, echter, dat kan statistisch gezien niet echt hard gemaakt worden.

Mevrouw Versteeg memoreert dat de provincie bezig is met de evaluatie van de beleidsterreinen. Daarvoor wordt een plan uitgewerkt. Zij wijst op het verschil tussen output en outcome. De outcome wat betreft de maatschappelijke resultaten zijn moeilijk te meten. In de komende jaren gaat men daarmee aan de slag. Veelvuldig is er gediscussieerd over de indicatoren en het meten van het provinciale beleid. Zij erkent dat niet alles meetbaar is, echter, de zwart-witte stelling van de heer De Jong gaat haar te ver. Waar mogelijk, pleit zij ervoor de effecten van het provinciaal beleid in de Staat van Utrecht 2014 te verwerken.

De heer De Jong kan zich voorstellen dat er aan de hand van een plan van aanpak wordt besproken wat er al dan niet moet worden meegenomen in de Staat van Utrecht 2014. Nadrukkelijk stelt hij dat beleidsevaluatie iets anders dan monitoring van de staat van de samenleving en de fysieke

leefomgeving. De Staat van Utrecht levert outcome, nl. maatschappelijke resultaten. Het is niet mogelijk deze 1 op 1 toe te rekenen aan de beleidsmatige input. De Staat van Utrecht kan wel met beleidsevaluatie worden aangevuld maar kan geen onderdeel zijn van beleidsevaluatie.

Mevrouw Haak geeft aan dat in het Sociaal Rapport de actuele sociale stand van zaken in de provincie wordt weergegeven zonder daar rollen aan te verbinden. Na de verkiezingen worden er in een nieuwe coalitie politieke keuzes gemaakt, ook over de rol van de provincie in de samenleving, naar zij hoopt met behulp van deze rapporten.

Het sociaal domein behoort bij de gemeenten en dat hoort ook zo. Wel blijkt steeds opnieuw dat er een grote meerwaarde is wanneer maatschappelijke vraagstukken in gemeenten op een hoger niveau wordt getild. Dat is mogelijk met dit rapport in de hand. Agendering, kennisuitwisseling, deskundigheidsbevordering worden op het regionale niveau daardoor veel beter mogelijk dan wanneer ieder voor zich het wiel gaat uitvinden.

Er zijn grootschalige ontwikkelingen gaande, bv. wat betreft de dreigende tweedeling in de maatschappij. Met dit rapport in de hand kan worden gepleit voor het behouden van een rol van de provincie in het in standhouden van een kennisplatform of een regionale verbindingsplek. In het nieuwe coalitieakkoord zal daarover een besluit moeten worden genomen.

Terugkomend op de vraag van de heer Kilic over het vooral witte ambtenarenapparaat, verwijst mevrouw Haak naar het provinciale personeelsbeleid. Specifiek beleid wordt gevoerd voor een divers personeelsbeleid.

Mevrouw Alsem sprak over de scheefgroei die dreigt te ontstaan en die in de gemeenten opgelost moet worden. Het is goed dat dit door de provincie wordt vastgesteld. Dit dient terug te komen in de gesprekken met scholen en met andere partijen. De provincie heeft op het gebied van economie behoorlijke doelstellingen vastgesteld bv. aangaande de kenniseconomie. De provincie dient zich wel te realiseren dat dit gevolgen heeft. Die moeten niet naar een andere tafel worden geschoven. De provincie moet daar ook zelf verantwoordelijkheid voor nemen.

De SGP plaatste een kritische kanttekening bij de sociale hoofdstructuur. Het is van groot belang dat de provincie zicht houdt op die structuur, die zich op regionaal niveau afspeelt. Zo wordt zichtbaar waar gaten dreigen te vallen. Dat kan dan weer worden opgepakt in het beleid dat provincie en gemeenten gezamenlijk voeren.

De ChristenUnie wees ook op de richting van het sociale beleid dat door de nieuwe coalitie moet worden opgepakt. Zij neemt dat voor kennisgeving aan.

Het CDA maakte een opmerking over de kwaliteit van het onderwijs. Zij zal zich nader in die gegevens verdiepen. Zij had begrepen dat de kwaliteit van het onderwijs wel omhoog is gegaan, maar ook in het onderwijs wordt een tweedeling zichtbaar. Dat is een belangrijk aandachtspunt. D66 kwam terug op de kerntaken en het bij jeugdzorg investeren in preventie. Ook dat heeft te maken met onderwijs. Ook GroenLinks kwam terug op het onderwijs en het ontstaan van een onderklasse.

Mevrouw Raven memoreert dat ook bij het domein cultuur participatie één van de speerpunten is. Dat heeft het rijk ook aangekondigd. In de cultuurnota is participatie één van de speerpunten. Er is met het rijk een financieel matchingsprogramma opgesteld.

Ook zij heeft vragen over de tegenvallende scores wat betreft de amateurkunst, temeer daar het Huis van de Amateurkunst Zimic over andere gegevens beschikt. Mogelijk hebben de scores te maken met het Burgerpanel dat een wijziging heeft ondergaan. Dat zal in de toekomst worden verbeterd. Voorts wijst zij erop dat het cultuurbezoek is toegenomen. De provincie heeft ingezet op meer gezamenlijke promotie en marketing van theaters, echter, dat levert niet automatisch de conclusie op dat het cultuurbezoek daardoor ook is gestegen. Die relatie kan ook niet 1 : 1 voor de sport worden gelegd.

Mevrouw Pennarts betuigt bijval bij de opmerking van mevrouw Haak waarmee zij het belang van de provinciale rol, overkoepelend en regisserend, op het sociale domein benadrukte. Het verbaast haar dat de provincie zich wel de ambitie “Utrecht kenniseconomie” toe-eigent, echter, zonder goed onderwijs is er geen kenniseconomie. Uitval in het onderwijs is een voorbode voor sociale uitval. Geen goed opgeleide beroepsbevolking betekent geen invulling van de kenniseconomie. Op dat terrein doet zich voor de provincie een grote meerwaarde voor.

De voorzitter rondt de bespreking van dit agendapunt af.

7. Statenbrief evaluatie sportbeleid 2010

De heer Fastl constateert met instemming dat het beleidsterrein sport inmiddels weer door de provincie wordt omarmd. Vooral kleinere gemeenten zijn erg positief over de inzet van de provincie ten aanzien van het sportbeleid. De motie die D66 en GroenLinks hebben ingediend over het ondersteunen van kleine sportverenigingen wordt goed ontvangen en uitgevoerd. Wat hem betreft moet de rol van de vrijwilliger in de sport nadrukkelijk in 2011 worden opgepakt; op dat vlak liggen vele problemen. Naast een cultuurconvenant, is het wellicht ook mogelijk om met gemeenten een sportconvenant af te spreken.

Mevrouw Versteeg heeft veel waardering voor het feit dat de motie van D66 en GroenLinks is uitgewerkt en dat er zelfs al een tweede tranche van start is gegaan. Kijkend naar de sportnota en de concrete resultaten, constateert D66 dat er voortvarend aan de slag is gegaan. Dat is verheugend. Op pag. 2 worden veel kreten weergegeven, bv. “Zou het niet mooi zijn om van Kampong het nationale trainingscentrum Hockey te kunnen maken?”. Er zijn inmiddels drie talentencentra gerealiseerd. Zij stelt de volgende vragen:

- Waarom is er concreet gekozen voor de sporten korfbal, badminton en waterpolo?
- Als het gaat om topsport, is het dan niet logisch dat dit met de landelijke overheid wordt afgestemd? O.a. komt naar voren dat de beste Utrechtse roeiers naar Amsterdam moeten gaan om te trainen. Is dat erg?
- Is het logisch om van Kampong een nationaal trainingscentrum voor hockey te maken?
- Op pag. 10 staan conclusies naar aanleiding van de evaluatie. Er worden vijf aanbevelingen opgesomd voor de inhoudelijke taken van de provincie. Zij begrijpt dat een en ander betrekking heeft op de infrastructuur in de provincie, zowel op de harde als op de zachte infrastructuur, zoals het versterken van het management van sportverenigingen. Zij vraagt of haar conclusie juist is.
- Naar aanleiding van pag. 12 vraagt zij of de punten 4 en 5 van de oorspronkelijke 5 speerpunten van het programma niet meer worden uitgevoerd, met uitzondering van sporten met een beperking (gezien de bovenlokale rol daarvan).

D66 kan zich goed in die aanbevelingen vinden, ook gelet op de kerntakendiscussie.

Mevrouw Nap memoreert dat sport geen kerntaak van de provincie is, echter, toch ligt er een rol voor de provincie op het terrein van het sportbeleid, met name waar het gaat om de ondersteuning van gemeenten. Dat blijkt ook uit de evaluatie van de tijdelijke regeling sportstimulering. Een en ander leidt tot mooie initiatieven op het gebied van de sport, mede dankzij de steun van de provincie. Regelmatig wordt in de evaluatie verwezen naar het Olympisch plan. Het CDA vraagt zich af wat de Olympische ambitie is van de provincie Utrecht c.q. de rol van de provincie in het Olympische plan. Het CDA kan zich geheel vinden in de evaluatie.

De heer Bisschop heeft er geen moeite mee het Olympische plan te laten varen. Waardering heeft hij voor het aandeel van de provincie in het stimuleren van de recreatieve sport en de recreatieve beweging. Op die onderdelen kan de provincie in het sportbeleid van toegevoegde waarde zijn.

Nadrukkelijk neemt spreker afstand van de provinciale rol ten aanzien van topsport; dat is geen overheidstaak. Gelet op de kerntakendiscussie, pleit hij ervoor kritisch na te gaan op welke punten de provincie zijn toegevoegde waarde kan blijven houden. Dat ligt niet op het terrein van het subsidiëren van allerlei kleine clubs en lokale voorzieningen. Voorliggende rapportage bevat goede aanzetten, maar kan z.i. wel een stuk soberder.

De heer De Heer was aanwezig bij de Utrechtse voorronden van het Nationaal Jeugddebate. Een groep jongeren sprak over gezondheid en sport en stelde “hink stap sprong” het volgende voor: “De jongeren maken zich zorgen over overgewicht. Jongeren moeten meer gaan bewegen en de lessen gymnastiek op school zijn heel saai. Het gaat altijd om voetbal of een zaalsport. Jongeren moeten met meer sporten in aanraking worden gebracht, bv. vechtsporten en schermen. Daar moeten lespakketten voor gemaakt worden die door de provincie betaald moeten worden.”

Vaak wordt er zo naar de overheid gekeken; die moet maar betalen wat er op scholen moet gebeuren. De jury, bestaande uit politici, hebben het voorstel van de jongeren niet omarmd. Wel is het van groot belang dat overgewicht wordt aangepakt; jongeren zitten daar wel mee. Spreker wil met dit voorbeeld illustreren dat de provincie de regierol moet pakken. De ChristenUnie is geen voorstander van de financiering van topsport. Hij vroeg de jongeren of er een groot bedrag aan topsport of aan breedtesport moet worden besteed. Grote voorkeur bestond er voor de breedtesport omdat topsport volgens de jongeren veel blessures oplevert. De heer De Heer voelt zich in zijn keuze voor breedtesport door de jongeren gesteund.

De ChristenUnie is positief over de keuze voor een speerpunt in 2011, nl. de focus leggen bij de vrijwilligers.

De regeling loopt in 2011 af. De ChristenUnie is wel kritisch over het vervolg. Kritisch dient te worden nagegaan waar de rol van de provincie in de nieuwe periode ligt.

Vanuit een aantal grote gemeenten krijgt de ChristenUnie het signaal dat zij niet zoveel kunnen met Sport Service Midden Nederland; gemeenten zouden daar “meer brengen dan dat zij daar kunnen halen”. Hij vraagt of daar wat aan te doen is.

Mevrouw Pennarts vraagt wat de ChristenUnie daarmee bedoelt.

De heer De Heer antwoordt dat hij dit signaal van zijn collega mevrouw J. de Heer heeft gehoord. Zij kan daarover meer informatie verstrekken.

De heer De Vries gaat ervan uit dat de kritische opmerking van de ChristenUnie over SSMN zich tot Veenendaal beperkt. Het gaat hem te ver dat dit breder wordt getrokken. Hij wil eerst weten of dit signaal wel juist is. Hij vraagt of de gedeputeerde die signalen deelt. D66 heeft juist hele andere signalen over SSMN ontvangen.

De heer Kilic kan zich in voorliggend evaluatierapport vinden. Inderdaad zijn er in 2011 mogelijkheden tot stimulering van de sport, met name wat betreft de inzet van vrijwilligers. Los daarvan moet er nog een kerntakendiscussie plaatsvinden. De PvdA vindt sport ook een integratie- en participatie-onderwerp. Specifieke aandacht moet worden besteed aan degenen die niet gemakkelijk aan sport deelnemen, met name in achterstandswijken. Het is een goede zaak om door te gaan met de sportstimulering van specifieke doelgroepen; dat mag niet worden afgeschaft.

De heer Lutfula heeft de indruk dat de Giro d’Italia vooral een economisch belang heeft gediend in plaats van een sportief belang.

Hij heeft begrepen dat een project in 2010, bedoeld voor allochtone vrouwen, niet helemaal is gelukt. Hij vindt het jammer dat de oorzaak daarvan niet goed onderzocht wordt; hij noemt dat een gemiste kans. Hij constateert dat er voor 2011 slechts een heel klein bedrag is uitgetrokken voor sport voor allochtone vrouwen. Wat hem betreft moet deze specifieke doelgroep vooral gestimuleerd worden om aan sportprojecten deel te nemen.

Mevrouw Walta vindt voorliggend rapport informatief. Er is veel werk verzet en daar heeft haar fractie waardering voor. De VVD wil eerst de verkiezingen afwachten die zeker van invloed zullen zijn op het sportbeleid. D66 vroeg zich af of topsport een landelijke taak is. De VVD sluit zich bij dit aarzeling aan. Het is zaak gezond verstand te gebruiken. De topsport in Nederland is al niet groot. Voorts constateert zij dat vooral kleine gemeenten heel tevreden zijn over Sport Service Midden Nederland.

Mevrouw Raven dankt de commissie voor de positieve reacties op voorliggend evaluatierapport. Inderdaad is de eigen rol van de provincie kritisch bekeken, ook met het oog op de toekomst. De vraag is waar de provincie meerwaarde kan leveren. Zo bleken er subsidieregelingen te zijn waarvan achteraf geconstateerd werd dat deze voor doelen worden ingezet die niet overeenkwamen met de oorspronkelijke bedoeling. Zij memoreert in dit kader ook een opmerking destijds van de heer Bisschop over het vrijwilligersbeleid dat ertoe geleid heeft dat die subsidieregeling tegen het licht werd gehouden. Dat gebeurt ook in het kader van het sportbeleid.

De fracties gingen in op het verschil tussen de breedtesport en de topsport. Gebleken is dat topsport niet zonder breedtesport kan en viceversa. De sportnota richt zich specifiek op jongeren. Topsport is inderdaad landelijk beleid. Tegelijkertijd werd onderkend dat talentvolle kinderen erg ver moesten reizen om hun talent te kunnen ontplooiën. Toen werd nagegaan of er trainingsmogelijkheden waren voor jonge mensen om dichterbij huis aan topsport te doen. Op basis van een onderzoek is gekozen voor de sporten korfbal, badminton en waterpolo. Er zijn nu drie talentcentra zodat jongeren dichterbij huis kunnen trainen.

Opmerkingen zijn er gemaakt over de motie die destijds door alle fracties is aangenomen. Daar wordt goed gevolg aan gegeven. Inderdaad is inmiddels gestart met de tweede tranche.

Zij zal nadenken over de suggestie van GroenLinks om met alle gemeenten een sportconvenant af te sluiten. De provincie heeft geen accommodatiebeleid maar ondersteunt veelal sportverenigingen. Zij zal nagaan of het sluiten van sportconvenanten met gemeenten een meerwaarde voor de provincie en de sport zal opleveren.

De opmerking, dat sommige gemeenten van oordeel zijn dat ze meer brengen dan halen bij SSMN, herkent zij absoluut niet. Zij heeft dit signaal nooit ontvangen. Zij deelt de opmerking van de SP beslist niet dat de Giro d'Italia een meer economisch belang dan een sportief belang diende. Rondom de Giro zijn er vele sportactiviteiten met scholen georganiseerd. Ook werd het parcours door 8000 amateur fietsers afgelegd.

Een aantal fracties is van oordeel dat de provincie in de komende periode niet met topsport verder moet gaan. Dat is een punt van onderhandeling. Op dat vlak ligt wel een duidelijke rol van de provincie wanneer het om een bovenlokaal niveau gaat.

Mevrouw Versteeg meent dat topsport bovenregionaal is. Voorkomen moet worden dat alle provincies binnen eigen grenzen over het brede spectrum van sport talentcentra gaan opzetten. Dat is niet nodig en ook veel te kostbaar. Zo groot is de topsport in Nederland niet. Het is zaak dat er ook op dat vlak keuzes moeten worden gemaakt. Om die reden pleit D66 voor een landelijke afstemming, passend bij de infrastructuur van professionele verenigingen en accommodaties.

Mevrouw Raven is het ermee eens dat afstemming onderling tussen provincies wenselijk is maar dat is ook met behulp van VSU gebeurd. Om die reden is ook ingezet op de drie topsporten. Waterpolo heeft in Utrecht (De Bilt) een belangrijke rol. Twee landelijk bekende korfbalverenigingen zijn op hoog niveau vertegenwoordigd in Veenendaal en Maarssen.

Het Olympisch plan gaat veel verder dan de spelen alleen in 2028 maar heeft ook te maken met mobiliteit, ruimte e.d. T.z.t. zal daarover een notitie van G.S. verschijnen. Dit onderwerp behoort bij de portefeuille van de CvdK.

In voorliggende notitie worden diverse uitspraken van spreekster door elkaar vermeld in het kader van Kampong. Kampong wil heel graag een nationaal talentencentrum hebben voor de hockeyers. De provincie heeft geen accommodatiebeleid en kan dat financieel niet ondersteunen. Overigens

heeft zij de stukken, die de commissie heeft ontvangen, nog niet in bezit. Zij heeft begrepen dat Kampong een nationaal hockeycentrum wil realiseren in combinatie met 100 woningen. Met de stad Utrecht wordt daarover onderhandeld. De kans is groot dat dit daadwerkelijk van de grond komt. De rol van de provincie blijft beperkt. Financiële steun is niet mogelijk maar de provincie kan wel een ruimtelijke rol spelen.

Mevrouw Versteeg memoreert dat mevrouw Raven in de stukken geciteerd wordt nl. “De provincie is enthousiast maar kan niet meefinancieren aan gebouw maar wel zal ze nagaan hoe en of de provincie kan bijdragen aan duurzaamheid van het gebouw”. D66 deelt deze insteek van mevrouw Raven.

Mevrouw Raven bevestigt dat de provincie mogelijkheden heeft om bij te dragen aan de duurzaamheid van bepaalde ontwikkelingen. Op het moment dat zij die uitspraak deed, was er nog geen concreet plan. Zij is ook benaderd over een provinciale bijdrage voor de roeibaan in Rijnenburg. Daar heeft zij hetzelfde antwoord gegeven, nl. geen financiële steun van de provincie maar mogelijk wel ondersteuning op het gebied van duurzaamheid.

De heer De Heer memoreert dat er in Amersfoort plannen zijn voor een ijsbaan en een groot zwembad in combinatie met energiebesparing. Doet de provincie automatisch een aanbod op het gebied van duurzaamheid, wanneer er plannen voor nieuwe accommodatie worden ontwikkeld? Mevrouw Raven antwoordt dat de ijsbaan in Amersfoort al lang van tafel is. Daar ging het om een combinatie van vele zaken w.o. duurzaamheid. Dat element is toen door de provincie Utrecht beoordeeld.

De provincie Utrecht heeft vorige week de voortgang van het Jeugd-Olympisch festival 2013 in Belgrado gepresenteerd. Het filmpje daarvan is op YouTube terug te vinden met het motto “Celebrate talent”.

De heer Fastl begrijpt dat de provincie Utrecht ook in de toekomst de sporttalenten blijft benutten. Mevrouw Raven memoreert dat de provincie bezig is met de uitvoering van de sportnota, bedoeld voor deze coalitieperiode. Een mogelijk vervolg zal een kwestie van onderhandeling zijn in de nieuwe coalitieperiode.

9. Statenbrief voortgangsrapportage Sociale Agenda

De heer Lutfula vindt het een goede zaak dat er in de Sociale Agenda op jongeren wordt gefocust. Vragen heeft hij wel over de schooluitval. Veel jongeren verlaten school zonder diploma maar dat komt onvoldoende terug in voorliggende rapportage. De SP vindt het belangrijk dat daar specifieke aandacht aan wordt besteed.

Mevrouw Walta verwijst naar onderwijs en arbeidsmarkt voor de kwetsbare jongeren. Er zijn goede projecten voor instroombevordering. Wel wordt geconstateerd dat de structurele financiering en de structurele samenhang tussen de reguliere arbeidsmarktpartijen een probleem is. De vraag is hoeveel nut die partijen zien in een verschuiving van middelen naar preventie. Het is opvallend dat de gemeentelijke voorzieningen onvoldoende betrokken zijn bij toeleidings-activiteiten terwijl het wel hun taak is.

Voorts is het duidelijk dat gemeenten meer moeten doen aan de participatie van jongeren, op het gebied van onderwijs, welzijn enz. De VVD pleit ervoor falende gemeenten niet te belonen middels het overnemen van taken door de provincie. Die taken moeten bij de gemeenten blijven liggen. Mogelijk dat de inzet van de provincie zich wel kan richten op structurele samenwerking van de betrokken partijen.

De heer Kilic vindt het een goede zaak dat specifiek op jongeren wordt ingezet. Op pag. 15 wordt aangegeven dat er nog aanvragen zullen komen. De PvdA informeert of er al aanvragen voor het komende jaar zijn binnengekomen.

De heer De Heer laat weten dat ook de ChristenUnie onder de indruk is van alles wat er gebeurt wat betreft de focus op jongeren. Wel blijkt het moeilijk een link te leggen tussen de verwachte resultaten en de daadwerkelijke effecten van het beleid. Uit deze rapportage blijkt bv. dat er een belangrijk resultaat is geboekt wegens de handleiding ouderbetrokkenheid is ontwikkeld. Echter, die handleiding zegt nog niets over de daadwerkelijke betrokkenheid van ouders. Dat blijft lastig meetbaar. De provincie is wel een eind op weg maar is er nog niet.

De heer Klein Kranenburg kan zich vinden in voorliggende rapportage.

Op pag. 4 wordt melding gemaakt van het versterken van een structurele samenwerking. Op pag. 5 komt naar voren dat dit ook nodig is omdat bij de afspraken over “verduurzaming van de arbeidstrainingscentra” blijkt dat er nog weinig samenwerking plaatsvindt met de reguliere arbeidsmarktpartijen, w.o. het UWV. Op dat gebied moet er een extra inspanning worden geleverd. In de rapportage wordt verder opgemerkt dat de provincie een stevige netwerk voor de arbeidstrainingscentra construeert en ervoor zorgt dat er ingangen zijn bij de gemeenten met als doel een structurele aanpak. Voorts verwijst spreker naar de vragen onder aan pag. 5 waarom bepaalde initiatieven wel of niet werken. Op 8 december zal dat in een handboek duidelijk worden gemaakt. Naar aanleiding van pag. 11 beaamt de heer Klein Kranenburg dat de ouderbetrokkenheid wordt verbeterd. Met dit thema ligt de provincie goed op koers. Hij vraagt of dat breed in de provincie wordt opgepakt of dat het slechts in enkele gemeenten wordt opgepakt.

Verheugend vindt hij het om vast te stellen dat projecten op het gebied van de laaggeletterdheid in verschillende gemeenten goed functioneren en dat er sprake is van regionale samenwerkingsverbanden, signalering en toeleidingscentra. Ook is er aandacht voor dit probleem onder jongeren. Het is wel een merkwaardige constatering dat de taalvaardigheid van jongeren op het MBO en het VMBO ten opzichte van andere groepen is afgenomen. Taalachterstand in het onderwijs zou in die sector een grote mate van aandacht dienen te hebben.

Op pag. 15 wordt aangegeven dat opdrachtformulieren en subsidieaanvragen vorm krijgen waardoor eind november/begin december een aanzienlijk deel van het budget 2010 besteed en/of verplicht zal zijn. Hij vraagt of de stand van zaken dienaangaande bij het verslag van deze vergadering kan worden meegezonden, om de commissie daar meer inzicht in te geven.

Mevrouw Versteeg memoreert de kritische houding van D66 ten aanzien van het sociale domein van de provincie. Wel heeft D66 destijds ingestemd met de focus op jongeren, omdat daarmee vooral op het preventieve domein wordt ingezet. Wel wil D66 het beleid na 2011 weer opnieuw ter discussie stellen. Vanuit de transitie jeugdzorg moet opnieuw worden bekeken of het beleid op deze wijze moet worden voortgezet c.q. of daarvoor budget beschikbaar moet worden gesteld. Wat betreft de laaggeletterdheid verwijst zij naar ingekomen stuk 2.3. D66 onderschrijft het belang dat de overheid zich bezighoudt met het bestrijden van laaggeletterdheid maar aarzelt of de provincie dat moet doen. Destijds hebben uitsluitend de 12 gedeputeerden van de provincies met de toenmalig staatssecretaris een intentieverklaring ondertekend. D66 is van mening dat vooral de gemeenten daarbij betrokken hadden moeten worden en niet de provincies.

Mevrouw Pennarts dankt voor deze uitvoerige rapportage. Het lijkt erop alsof de versmalling richting jongeren de effectiviteit van het programma ten goede is gekomen. Dat bleek ook uit het werkbezoek dat onlangs plaatsvond. GroenLinks gelooft wel in een Sociale Agenda, vooral omdat de provincie grote containerbegrippen omarmt, zoals kenniseconomie, aanjagen van duurzaamheid.e.d. Dat alles begint met een goed opgeleide en participerende bevolking. Daar waar provinciaal beleid bovenlokaal is, heeft een Sociale Agenda zin.

Wat betreft het thema onderwijs en arbeidsmarkt voor jongeren in kwetsbare posities, memoreert zij op grond van het werkbezoek dat dit een zinvolle taak is. Regelmatig wordt melding gemaakt van het gevaar van de incidentele financiering omdat het geld voor projecten op de langere termijn niet

zeker is. Daardoor komen uitrol en effectiviteit in het geding. Zij vraagt of dat met een vervolg kan worden geborgd.

Zij constateert dat het thema participatie vrij breed gedefinieerd is omdat de provincie bij Europese projecten betrokken is. Dat is een belangrijk aandachtsgebied. Zij vraagt waarom er niet wordt gefocust op toeleiding naar werk als het gaat om participatie.

In de rapportage komt naar voren dat met groot succes jongeren in diverse gemeenten gescreend worden op laaggeletterdheid. Bij het werkbezoek werd een presentatie over laaggeletterdheid gegeven. De aanpak kwam erg vrijblijvend over terwijl de schadelijke effecten van laaggeletterdheid op lange termijn zeer ernstig zijn. De aanpak mag wat betreft GroenLinks dan ook actiever worden ingezet.

Mevrouw Pennarts komt voorts terug op het Sociaal Rapport waar werd geschreven dat deskundigen uit het veld van oordeel zijn dat de Sociale Agenda thematisch, sectoraal, disciplinair en op administratief gebied versnipperd is en dat er een ambitie zou moeten komen voor het dynamiseren van en een meer vraaggestuurde en een gebiedsspecifieke Sociale Agenda. Zij vraagt of de provincie deze adviezen gaat overnemen.

Mevrouw Haak constateert dat er waardering is voor de focus op jongeren, juist omdat daarmee jongeren, die vaak de aansluiting met scholen en arbeidsmarkt missen, toch bereikt kunnen worden. Het is nadrukkelijk niet de bedoeling dat de provincie op de stoel van de gemeenten gaat zitten. De provincie richt zich op samenwerking en op het uitwisselen van kennis en informatie zodat de gemeenten hun taken op dit terrein beter kunnen uitvoeren. Het is bv. erg belangrijk dat laaggeletterdheid op de agenda is gekomen. Het convenant dat is getekend heeft betrekking op de rol van provincies om gemeenten goed in hun rol te krijgen voor wat betreft de aanpak van laaggeletterdheid. Daarmee zijn goede resultaten bereikt. Tegelijkertijd houdt dat in dat de provincie dat thema op termijn ook weer zal loslaten.

Op de vraag van mevrouw Walta antwoordt mevrouw Haak dat de bevordering van structurele samenwerking inderdaad een specifieke taak is voor de provincie. Zo wordt die taak ook opgepakt. De heer Kilic vroeg of de subsidieaanvragen, genoemd op pag. 15, binnenkomen terwijl de heer Klein Kranenburg vroeg of in het verslag van deze vergadering op de stand van zaken subsidieaanvragen kan worden teruggekomen. Mevrouw Haak zegt dat toe.

De ChristenUnie vroeg of de handleiding voor ouders ook daadwerkelijk gebruikt wordt c.q. wat de effecten daarvan zijn. De provincie weet dat de handleiding in alle gemeenten is uitgezet om deze in de scholen te gebruiken. Daar eindigt de taak van de provincie. Het daadwerkelijke gebruik moet inderdaad door gemeenten en scholen bevorderd worden. De heer Klein Kranenburg liet weten dat de samenwerking tussen onderwijs en arbeidsmarkt van belang is. Hij constateerde dat de ouderbetrokkenheid goed op koers ligt. Mevrouw Versteeg stelde vragen bij de taak van de provincie wat betreft de laaggeletterdheid. Eerder gaf spreekster aan dat dit een taak is van gemeenten maar een stimulerende en faciliterende rol van de provincie werkt erg goed. Zo'n aanpak vergroot ook de effectiviteit van overheden.

Mevrouw Versteeg meent dat de bestuurskracht van gemeenten ook voor dit domein van doorslaggevend belang kan zijn. Er zijn gemeenten die geen geld of menskracht beschikbaar hebben om beleid op het gebied van laaggeletterdheid te voeren. Wanneer de bestuurskracht in gemeenten onvoldoende is, kan de provincie zeer zeker toegevoegde waarde hebben.

Mevrouw Haak weet dat er ook grotere gemeenten zijn die het moeilijk vinden om iedere specifieke taak zelf uit te voeren. Ook die gemeenten maken graag gebruik van de faciliterende en stimulerende bijeenkomsten van de provincie. Het is duidelijk dat de stad Utrecht daar minder behoefte aan heeft. Het is een goede zaak dat overheden elkaar aanvullen; dat werkt in de praktijk uitstekend.

Voorts ging GroenLinks in op het gevaar van incidentele financiering. Dat onderwerp komt steeds weer in de breedte terug. Wat mevrouw Haak betreft zou dit een thema kunnen zijn voor Utrecht 2040. Steeds opnieuw blijkt dat prachtige projecten, bv. in de preventieve sfeer, gaan stagneren als

gevolg van het feit dat er geen budgetten meer zijn. Het zou een goede zaak zijn wanneer er een structurele financieringsoplossing wordt gevonden voor juist die projecten die zich op het snijvlak van heel veel verschillend beleid bevinden en door vele budgetten worden aangestuurd. GroenLinks wees op de adviezen uit het veld om de versnippering van de Sociale Agenda tegen te gaan. Mevrouw Haak memoreert dat juist om die reden is gekozen voor focus op jongeren, met name de groep die dreigt uit te vallen. Daar ligt ook een direct verband met jeugdzorg. Dat alles pleit voor een gerichte inzet in de preventieve sfeer. Zij hoopt dat het veld over enkele jaren niet langer spreekt van een versnipperde aanpak.

De heer Lutfula verwijst naar pag. 3 waar 5 speerpunten van beleid worden genoemd. Hij vraagt zich af waarom de schooluitval, een groot probleem onder jongeren, niet als speerpunt is benoemd. Mevrouw Haak antwoordt dat de aanpak van schooluitval thuishoort in gemeenten en scholen. Zij hebben van het rijk de opdracht gekregen om op dat terrein de nodige stappen te zetten. De provincie zet bv. wel projecten op om de woon- en zorgomstandigheden voor jongeren te verbeteren; dat draagt bij tot het voorkomen van zorgstapeling en schooluitval.

De voorzitter rondt de behandeling van dit agendapunt af.

10. Statenbrief voortgangsrapportage Wel Thuis, periode augustus 2009-september 2010

Mevrouw Pennarts heeft met genoegen gelezen dat het programma Wel Thuis goed op schema is. Het is opvallend dat in de afgelopen jaren steeds de naam van dezelfde ambtenaar, nl. mevrouw C. Gischler, op de “Wel Thuis” stukken staat. Dat is erg positief omdat structurele ambtelijke betrokkenheid in hoge mate bijdraagt aan het succes van een project. Dat is bij andere afdelingen wel eens anders.

Mevrouw Pennarts heeft voorts begrepen dat er in Woerden problemen zijn met de huisvesting van mensen met een GGZ-achtergrond. Zij vraagt of er vanuit de Wel Thuis gedachte gekeken kan worden wat er aan de huisvesting van deze specifieke groep kan worden gedaan. Het gaat hier overigens om een gemeenteverstijgende problematiek.

Mevrouw Versteeg is van mening dat de doelstelling van Wel Thuis geïntegreerd moet worden in de provinciale woonvisie. Zij vraagt of er in de provincie een bredere woonvisie tot stand kan komen, dit het oog op het Regeerakkoord.

Mevrouw Nap heeft waardering voor de succesvolle projecten van Wel Thuis, ondanks de recessie, bezuinigingen en tegenvallende opbrengsten bij woningcorporaties. Er is toch voortgang geboekt in het aantal woningen met zorgvoorzieningen, het realiseren van levensloopbestendige woonwijken en de projecten op het gebied van het versterken van wonen, welzijn en zorg.

Alle gemeenten hebben Wel Thuis projecten; betekent dat ook dat alle gemeenten woningen met zorg- en welzijnsvoorzieningen kunnen aanbieden aan hun inwoners?

De heer De Heer merkt op dat ondanks de economische crisis er op dit beleidsterrein goede voortgang werd geboekt. Dat is knap werk. De ChristenUnie is positief over de behaalde resultaten, zeker onder de gegeven omstandigheden. De ChristenUnie meent dat de provincie het verschil kan maken als het ging om het samenspel tussen lokale en regionale partners. Wel moet men alert zijn op het verwezenlijken van projecten, die nu nog in de planfase zitten.

De heer Kilic stelt de volgende vragen:

- Er zijn nog 8.150 woningen in de planvorming; is dat aantal na 2012 realistisch en haalbaar?

- Op pag. 23 komt naar voren dat een aantal ondersteuningstrajecten is vertraagd danwel gestagneerd ten gevolge van de provinciale verkiezingen. Dat verbaast hem. Hij vraagt dienaangaande om uitleg.

De heer Lutfula is blij met de behaalde resultaten. Op pag. 18 worden vier pilots in gemeenten genoemd. Hij vraagt welke gemeenten het betreffen. Specifiek wordt voorts ingegaan op de Turkse en Marokkaanse ouderen. Hij vraagt of er bewust voor deze twee groepen is gekozen. Aandacht vraagt hij voor andere groepen migranten; die mogen niet buiten de boot vallen.

De heer V.d. Werff constateert eveneens dat er in Wel Thuis goed gescoord is ondanks de recessie die gaande is. Echter, dit resultaat kan het gevolg zijn van vele inspanningen die al veel eerder zijn gedaan om tot realisatie te komen. Hij vraagt hoe de ontwikkelingen zich in de komende jaren gaan voltrekken; gezien de lengte van procedures is een neergang in het aantal te realiseren projecten niet ondenkbaar. Hij vindt het voorts erg positief dat er in de provincie 1000 woningen zijn gerealiseerd met een vorm van ICT-ondersteuning, ook om de vereenzaming onder ouderen tegen te gaan. Spreker verwijst naar agendapunt 2.5, de brief van SIR uit Eemnes. Hij vraagt in hoeverre gemeenten de hand reiken naar ouderen die trachten zorgwoningen te realiseren. Hij vraagt of de gedeputeerde dat kan toelichten. Hij vindt het erg jammer dat, ondanks de inspanningen van de provincie Utrecht, de gemeente Eemnes dit project laat terugvallen aan de reguliere markt terwijl de initiatiefnemers wilden inzetten op seniorenhuisvesting.

Mevrouw Haak dankt de commissie voor de waardering die voor dit programma is uitgesproken. Zij komt terug op het signaal van GroenLinks; ook zelf heeft ze signalen ontvangen dat het steeds moeilijker wordt passende huisvesting te vinden voor mensen met een GGZ-achtergrond. De provincie is inmiddels met Altrecht in overleg welke mogelijkheden er zijn en of er via het programma Wel Thuis een aanbod kan worden gedaan, temeer daar mensen met een GGZ achtergrond tot de doelgroep van Wel Thuis behoren.

Mevrouw Versteeg stelde de vraag of er een geïntegreerde woonvisie kan worden opgesteld. De eerste stappen daartoe zijn de gemeenschappelijke activiteiten van de provinciale aanjagers voor wat betreft het stimuleren van de woonopgave. Zij kijken ook naar Wel Thuis. Een volgende stap is om tot één woonvisie te komen. Wel moet er op dit punt eerst meer duidelijkheid in het Regeerakkoord worden afgewacht.

Het CDA vroeg of alle gemeenten woningen met zorgvoorzieningen kunnen aanbieden. De provincie is daarover met gemeenten in gesprek. Het is wel duidelijk dat het voor kleinere gemeenten lastig is dergelijke voorzieningen te realiseren, terwijl de vraag naar woningen met zorgvoorzieningen in kleine gemeenten juist heel groot is, gezien de grote binding van bewoners aan dergelijke gemeenten. Dat heeft ook te maken met de 24 uren zorg die moeilijk in kleinere projecten van de grond komt. Dat alles vraagt om creatieve oplossingen.

De ChristenUnie en de VVD stelden de vraag of de aantallen woningen, die zich nog in de planvormingsfase bevinden, wel volgens planning van de grond zullen komen. Daarover wordt gesproken met gemeenten, corporaties en zorgaanbieders. Het is denkbaar dat de doelstellingen dienaangaande moeten worden bijgesteld nu vele woningbouwplannen her en der vertragen. Wanneer de aantallen tussentijds worden bijgesteld, dan zal deze commissie daarover worden geïnformeerd.

Terugkomend op een eerdere vraag van de PvdA, laat mevrouw Haak weten dat de vertraging is ontstaan door de *gemeenteraadverkiezingen* en niet door de *provinciale statenverkiezingen*. Desgevraagd zegt zij de heer Kilic toe dat de commissie in het najaar een nieuwe rapportage over Wel Thuis zal ontvangen. Daarin zal ook worden aangegeven of de prognose ten aanzien van het aantal te realiseren woningen al dan niet moet worden bijgesteld.

De vraag van de SP had betrekking op het project Kleur Bekend. Dat project is uitgezet in Nieuwegein, Utrecht, Amersfoort en Woerden. Mevrouw Haak weet niet waar het project op dit moment stagneert. Om pragmatische redenen is gekozen voor de doelgroep Turken en Marokkanen. Dat zijn de grootste groepen allochtonen. Het meeste effect wordt bereikt wanneer op de grootste groepen wordt ingezet. Dat wil niet zeggen dat andere groepen migranten niet in beeld zouden zijn. De heer Lutfula vraagt of andere migranten, bv. uit Iran, Irak of Algerije, ook voor dat project in aanmerking komen. Mevrouw Haak meende dat de heer Lutfula doelde op de pilot om mensen op de hoogte te brengen van een bestaand woningaanbod. Gebleken is nl. dat allochtonen dikwijls niet weten wat er mogelijk is, of onbekend zijn met bepaalde voorzieningen, en daar dan geen gebruik van maken. Vaak heeft dat met taalproblemen te maken. Om die redenen worden er contactpersonen in de migrantengroepen benaderd om gerichte informatie te kunnen doorgeven aan de doelgroepen. Nu gaat het specifiek om pilots, bedoeld om te komen tot methodiekontwikkeling. Daarvoor is een grote doelgroep nodig. Wanneer die methodiekontwikkeling tot resultaten heeft geleid, zal dat ook gemakkelijker voor kleinere groepen allochtonen kunnen worden ingezet.

De heer Kilic heeft vernomen dat er voor dit project in IJsselstein een bijeenkomst was georganiseerd maar dat de opkomst erg laag was. Hij pleit ervoor de allochtone groepen daarbij te betrekken via contactpersonen en sleutelfiguren uit de doelgroepen, omdat juist de oudere migranten veelal onbekend zijn met deze Nederlandse voorzieningen.

De heer Lutfula suggereert gebruik te maken van de kennis en contacten van migrantenzelforganisaties.

Mevrouw Haak neemt deze suggesties mee. Het is vooral de verantwoordelijkheid van gemeenten om de desbetreffende doelgroepen voor deze voorzieningen te bereiken. De provincie wil met behulp van deze pilot in de vier genoemde gemeenten tot een instrument komen dat uiteindelijk breed toepasbaar wordt.

Voorts geeft mevrouw Haak aan dat de ervaring leert dat ouderen én medewerkers in de zorg, die in eerste instantie niets wilden weten van ICT voorzieningen, uiteindelijk erg enthousiast zijn over de extra contactmogelijkheden daarvan. Breed wordt daarvan inmiddels met succes gebruik van gemaakt.

Op een vraag van de heer V.d. Werff antwoordt mevrouw Haak dat zij inderdaad verwacht dat er in de toekomst uiteindelijk minder zorgwoningen gerealiseerd kunnen worden, gelet op de huidige situatie. Met corporaties en zorgaanbieders wordt nagegaan welke mogelijkheden er nog wel zijn om het te verwachten lagere resultaat zoveel mogelijk te beperken. Wanneer er voor vele doelgroepen in Nederland minder wordt gebouwd, dan is het realistisch ervan uit te gaan dat die tendens zich ook voortzet voor specifieke doelgroepen.

De heer V.d. Werff wijst erop dat wanneer er niet veel gebouwd wordt, een andere beweging zichtbaar wordt, nl. dat mensen in hun huis blijven wonen en gaan verbouwen. Mogelijk dat dit effect zich ook voordoet bij ouderen die hun huis willen aanpassen zodat zij daar langer kunnen blijven wonen.

Mevrouw Haak laat weten dat ook daarvoor projecten van start zijn gegaan. In eerste instantie werd dat samen met corporaties opgepakt voor huurwoningen. Inmiddels wordt nagegaan hoe ouderen, met een eigen huis, ook kunnen worden gefaciliteerd in het aanpassen van de eigen woning.

Overigens doen zich in de huidige situatie ook kansen voor. De zorgsector is op dit moment erg aantrekkelijk voor beleggers en dat biedt nieuwe kansen.

Vragen zijn gesteld door de VVD over het particuliere initiatief in Eemnes. De stimuleringsregeling is juist bedoeld voor de ondersteuning van particuliere initiatieven. De provincie is over deze kwestie in gesprek met de gemeente Eemnes. De commissie WMC zal het antwoord van G.S. op de brief van SIR 55 uit Eemnes in afschrift ontvangen.

11. Tweede evaluatie knelpuntenpot woningbouwstagnatie

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

12. Incidentele projectsubsidies amateurkunst en podiumkunst
Wordt voor kennisgeving aangenomen.

13. Sluiting

De voorzitter sluit vervolgens het openbare deel van deze vergadering.